

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Pytania prejudycjalne

1. Czy należy utrzymywać, że również postępowanie w przedmiocie następczego wymierzenia kary łącznej jest objęte zakresem stosowania art. 4a ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW⁽¹⁾, w wersji wynikającej z decyzji ramowej 2009/299/WSiSW⁽²⁾, jeżeli rozstrzygnięcie następuje wprawdzie w drodze wyroku po przeprowadzeniu rozprawy, w ramach którego nie można jednak dokonać rewizji orzeczenia o winie, ani zmieniać kary wymierzonej za poszczególne przestępstwo?
2. Czy jest zgodne z pierwszeństwem prawa Unii uznanie przez ustawodawcę niemieckiego w § 83 ust. 1 pkt 3 IRG przypadku skazania wyrokiem zaocznym za bezwzględną przeszkodę przekazania, mimo że art. 4a ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, w wersji wynikającej z decyzji ramowej 2009/299/WSiSW, przewiduje w tym względzie jedynie fakultatywną podstawę odmowy?

(¹) Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

(²) Decyzja ramowa Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. zmieniająca decyzje ramowe 2002/584/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW oraz 2008/947/WSiSW i tym samym wzmacniająca prawa procesowe osób oraz ułatwiająca stosowanie zasady wzajemnego uznawania do orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie (Dz.U. 2009, L 81, s. 24).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin
(Niemcy) w dniu 15 czerwca 2022 r. – Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Sprawa C-397/22)

(2022/C 359/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

przy udziale: LM

Pytania prejudycjalne

1. Czy należy utrzymywać, że w przypadku doręczenia wezwania dorosłemu domownikowi art. 4a ust. 1 lit. a) ppkt (i) decyzji ramowej 2002/584/WSiSW⁽¹⁾, w wersji wynikającej z decyzji ramowej 2009/299/WSiSW⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że wydający nakaz organ sądowy musi wykazać, iż zainteresowany rzeczywiście otrzymał wezwanie, czy też art. 4a ust. 1 lit. a) ppkt (i) decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, w wersji wynikającej z decyzji ramowej 2009/299/WSiSW, należy interpretować w ten sposób, że doręczenie dorosłemu domownikowi pozwala stwierdzić, iż zainteresowany posiadał rzeczywistą wiedzę, jeżeli ten nie wskaże w sposób wiarygodny, że nie dowiedział się o wezwaniu i dlaczego się o nim nie dowiedział?
2. Czy w przypadku przeprowadzonego postępowania apelacyjnego pojęcie „rozprawy” zawarte w art. 4a ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, w wersji wynikającej z decyzji ramowej 2009/299/WSiSW, należy interpretować w ten sposób, że odnosi się ono do rozprawy poprzedzającej orzeczenie wydane w pierwszej instancji, gdy wyłącznie ścigany złożył apelację, a apelacja została oddalona?

3. Czy jest zgodne z pierwszeństwem prawa Unii uznanie przez ustawodawcę niemieckiego w § 83 ust. 1 pkt 3 IRG przypadku skazania wyrokiem zaocznym za bezwzględną przeszkodę dotyczącą przekazania, mimo że art. 4a ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, w wersji wynikającej z decyzji ramowej 2009/299/WSiSW, przewiduje w tym względzie jedynie fakultatywną podstawę odmowy?

(¹) Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

(²) Decyzja ramowa Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. zmieniająca decyzje ramowe 2002/584/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW oraz 2008/947/WSiSW i tym samym wzmacniająca prawa procesowe osób oraz ułatwiająca stosowanie zasady wzajemnego uznawania do orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie (Dz.U. 2009, L 81, s. 24).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin
(Niemcy) w dniu 15 czerwca 2022 r. – Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Sprawa C-398/22)

(2022/C 359/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

przy udziale: RQ

Pytania prejudycjalne

1. Czy w przypadku przeprowadzonego postępowania apelacyjnego pojęcie „rozprawy” zawarte w art. 4a ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW (¹), w wersji wynikającej z decyzji ramowej 2009/299/WSiSW (²), należy interpretować w ten sposób, że odnosi się ono do rozprawy poprzedzającej orzeczenie wydane w pierwszej instancji, gdy wyłącznie ścigany złożył apelację i gdy albo apelacja została oddalona, albo wyrok pierwszej instancji został zmieniony na jego korzyść?
2. Czy jest zgodne z pierwszeństwem prawa Unii uznanie przez ustawodawcę niemieckiego w § 83 ust. 1 pkt 3 IRG przypadku skazania wyrokiem zaocznym za bezwzględną przeszkodę dotyczącą przekazania, mimo że art. 4a ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, w wersji wynikającej z decyzji ramowej 2009/299/WSiSW, przewiduje w tym względzie jedynie fakultatywną podstawę odmowy?

(¹) Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

(²) Decyzja ramowa Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. zmieniająca decyzje ramowe 2002/584/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW oraz 2008/947/WSiSW i tym samym wzmacniająca prawa procesowe osób oraz ułatwiająca stosowanie zasady wzajemnego uznawania do orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie (Dz.U. 2009, L 81, s. 24).